

ת"פ 50025/12/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ר מ

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 50025-12-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' מ

בפני	כבוד השופטת רבקה גלט
בעניין:	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה
	ע"י ב"כ עו"ד לונדנר
	נגד
	ר מ
	ע"י ב"כ עו"ד מקדושי
המאשימה	
הנאשם	

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 23 שנים, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982.

העבירות בוצעו כלפי מי שהיתה חברתו של הנאשם (להלן: המתלוננת).

על פי האישום הראשון, החל מיום 25.4.15 ועד יום 27.4.15, התקשר הנאשם ושלח 30 הודעות טקסט מהטלפון שלו, ומהטלפון של אמה של המתלוננת, אל המתלוננת. בין היתר כתב את ההודעות הבאות המובאות בנוסחן המקורי כולל שגיאות הכתיב המרובות: "למה ככה את צודקת פגעתי בך עשיתי דברים נרעים אני מצטער אליהם אני מבסר הכל לדבר איתך לא חפירות סתם שיחה טל תתעלמי ממני תשלחי אפילו הודענני אני מבקש"; "למדתי מכל הבלאגן שהיה את אשה ולא יאשה לא מתנהגים ככה תתני לי להגיש לך לפחות משהו"; "די בבקשה ממך אני מלא רוצה להתקדר 300 פעם אני יודע שאת כואסת עלי אבל צנסי לראות את הצד הקטן מאד דנשאר לי בבקשה, בקימצר לכי להזדיען באים לעזור לך ואת שמה זין לילה טוב"; "כוס רבקה אישה רעה מאחל לך את כל הסבל הזה שתעברי אני יושב בבתי כנסת ויתפלל על זה שיהיה לך רע..."

על פי האישום השני, ביום 6.3.15 בשעות הצהריים, במהלך 15 דקות, שלח הנאשם 5 הודעות טקסט למתלוננת, וביום 15.2.15 בשעת לילה שלח אליה הודעת טקסט בה נאמר "תצאי לי מהראש החיים שלי נהרסים כבר".

השתלשלות העניינים

לא גובשה הסכמה עונשית בין הצדדים, אך הוסכם כי יינתן תסקיר שרות המבחן.

עמוד 1

התביעה הודיעה כבר במעמד הצגת ההסדר, כי עמדתה היא שיש להטיל על הנאשם מאסר בפועל, לרבות הפעלת מאסר על תנאי, בן 4 חודשים, התלוי נגדו מת.פ 20625-09-14. כבר עתה יש לציין כי באותו עניין נדון הנאשם בגין עבירות הטרדה איומים ואלימות כלפי אותה מתלוננת.

לפיכך, המחלוקת העיקרית בין הצדדים נוגעת לשאלת הפעלת המאסר על תנאי.

בעניינו של הנאשם ניתנו לא פחות מ-5 תסקירים, על פני תקופה של 15 חודשים. בנוסף, ניתנה חוות דעת הממונה על עבודות השרות, לפיה הוא נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שרות.

התסקירים

בתסקיר הראשון, מיום 12.2.17 נכתב כי הנאשם רווק, עובד בשירותי קייטרינג, גדל בהעדר דמויות הוריות תומכות, חווה הזנחה ומחסור כלכלי ורגשי קשה, וכן אלימות. הנאשם שהה במסגרות חוץ ביתיות מגיל צעיר, לרבות מסגרת פוסט אשפוזית, וכן טופל בקידום נוער. למרות הקושי, הצליח לסיים 12 שנו לימוד, כשמטרתו היתה להתגייס לשירות קרבי, והצליח בכך, אך התעוררו קשיי משמעת והתאמה בתקופת שירותו. לאחר השחרור, הנאשם עובד על מנת לפרנס את אמו, ותומך כלכלית אף באביו. בנוסף, השתלב בתכנית "אפיקים" מטעם משרד הרווחה, לליווי אישי מקצועי ותעסוקתי. בסיוע התכנית נרשם ללימודי הכנה לקראת לימודי הנדסאות. נכתב כי ההתרשמות היא שהנאשם זקוק לליווי רגשי, והוא נעדר כלים להתמודדות עם מצבי משבר. ביחס לעבירות, הנאשם נטל אחריות אך מתקשה לראות שפגע במתלוננת, ומטשטש את חומרת העבירות. הנאשם הביע בוושה על שהועמד לדין בשנית בנוגע לאותה מתלוננת למרות שניתנה לו הזדמנות לשיקום. כיום הנאשם אינו בקשר עמה, ומצוי בזוגיות חדשה. ההערכה היא כי המתלוננת מילאה עבורו חסר בדמות אימהית מכוונת, אך ביצוע העבירות מבטא אובססיביות ותלות שפיתח, ונשקפת מסוכנות ברמה בינונית-גבוהה. שרות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת אך היא לא היתה מעוניינת ומסרה כי אין לה כל קשר עם הנאשם והוא לא ניסה ליצור קשר למעלה משנה. בסיכום נכתב כי על אף הרקע ממנו הגיע, גילה הנאשם יכולות התמדה וגבולות פנימיים, המתבטאים בהתמדתו בתכנית "אפיקים", העדר תיקים חדשים נגדו, וניתוק הקשר מן המתלוננת, ובכך יש גורמי סיכוי להימנעות מעבירות. נוכח גילו הצעיר הומלץ להאריך את התנאי ולהטיל של"צ וצו מבחן.

בתסקיר השני מיום 27.4.17, נכתב כי הנאשם החל טיפול בקידום נוער. נראה כי הוא משקיע מאמצים רבים בשמירה על תפקוד תקין, ויציבות תעסוקתית, למרות הקשיים. לאור התמדתו, שב שרות במבחן על המלצתו.

בתסקיר השלישי מיום 17.10.17, נכתב כי הנאשם שואף להתחיל בלימודי הנדסאות בניין ועומד להשתלב בתכנית טיפול מובנה לרכישת כלים להתמודדות במצבי לחץ ותמיכה בשלבי גיבוש זהות. הערכת שרות המבחן היא כי הטלת עונש מאסר, ואף בעבודות שרות, תערער את האיזון אליו הגיע ותגרום להפסק תעסוקתו, המהווה גורם משמעותי בשיקומו. הומלץ שוב על הטלת צו מבחן, של"צ והארכת התנאי.

בתסקיר הרביעי מיום 14.1.18 נכתב כי הנאשם ממשיך לשמור על רצף תעסוקתי ונמנע מעבירות. הנאשם נמצא מתאים לטיפול קבוצתי לצעירים, ונתבקשה דחייה נוספת לשם שילובו בתכנית באזור המרכז, לשם העתיק מקום מגוריו.

בתסקיר החמישי מיום 10.5.18 נכתב כי הנאשם מתגורר מזה 8 חודשים ב--- ועובד במוסך, שומר על תפקוד תקין ונמנע מעבירות. כיום הוא ממקבל טיפול רגשי בקביעות, עבר אבחון והופנה ללימודי מכונאות רכב. נבחנה האפשרות לשילובו בתכנית טיפולית קבוצתית, אך נוכח עומס המטלות בהן הוא נושא כיום, אינו פנוי לכך, למרות שהביע נכונות.

נוכח התמדתו ועל מנת שלא לפגוע ברצף התעסוקתי והטיפול, חוזר שרות המבחן על המלצתו.

טיעוני הצדדים

התביעה טענה בעניין חומרת העבירות שבוצעו חרף הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירות דומות כלפי אותה המתלוננת. העבירות בוצעו בחלוף 3 שבועות בלבד לאחר שנגזר דינו בתיק הקודם, וכן תלוי נגדו מאסר על תנאי. נטען כי בטיעוניו לעונש בתיק הקודם, אמר הנאשם כי הפיק את הלקח ובית המשפט מצא לנכון לאפשר את שיקומו, לרבות השלמת שירותו הצבאי, אך הוא בחר לשוב ולבצע את העבירות. נטען עוד כי הנאשם לא נטל אחריות, מטשטש את העבירות, ונוהג באובססיביות. התביעה מפנה להערכת המסוכנות להישנות עבירות דומות, שהיא ברמה בינונית גבוהה, ונוכח זאת, אין מקום לדעתה להארכת התנאי. בעניין תכנית "אפיקים" בה הנאשם משתתף, נטען כי עניינה בשיקום תעסוקתי ואינה נוגעת לעבירות. התביעה עתרה להטלת מאסר, שיכול שירוצה בעבודות שרות, קנס, ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם טען כי אין לייחס לכתב האישום חומרה יתרה על מה שיש בו, שכן המדובר בעבירות שבוצעו בפרק זמן ממוקד, ותוכן הדברים המיוחסים לו אינו מן החמורים. נטען כי בעת ההיא הנאשם היה חייל סדיר, בשירות קרבי, ושירת בגזרת עזה בתנאי לחימה. את המסרונים העביר באותם תנאים, בפרק זמן של 48 שעות. באישום השני, שלח 5 הודעות בלבד. נטען כי הנאשם אמנם פיתח תלות במתלוננת, לרקע נסיבות ההזנחה הקשה בהן גדל. ואולם, בעקבות ההליך, הוגשו תסקירים המעידים בעקביות על התהליך שעבר, השמתו במסגרת תעסוקתית, רכישת כלים נורמטיביים, ותעסוקה יציבה. כיום אין לנאשם כל קשר עם המתלוננת, הוא משתתף בתכנית "אפיקים", וכן השתתף בטיפול רגשי. ממש לאחרונה החל קורס מכונאי אלקטרוניקה, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, ונכתב בתסקיר כי קיימת הפחתה של המסוכנות. בנסיבות הללו, סבור ב"כ הנאשם כי שליחתו של הנאשם לכלא, תגדע את תהליך השיקום, לכן יש להאריך את התנאי.

הנאשם בדברו האחרון התנצל על העבירות ואמר כי אינן משקפות אותו. כמו כן, הביע צער על מה שעברה המתלוננת בעטיו והצהיר כי הוא אדם נורמטיבי, מנסה לעלות על דרך המלך ומבקש שיעזרו לו לצאת מהמצב.

מתחם העונש ההולם

הטרדה באמצעות מתקן בזק היא עבירת עוון שעונשה 3 שנים ונועדה להגן על זכותו של הפרט לשלווה. ערך חברתי רב טמון בעבירה זו בעידן שבו אמצעי ההתקשרות המהירים מאפשרים העברת מסרים, או התקשרות טורדנית חוזרת ונשנית, באופן המקל ביצוען של הטרדות שונות.

על עבירות אלה, אמר בית המשפט העליון בע"פ 7951/05, 8281/05 מד"י ישראל נ' פלוני (7.2.07):

"על בית-משפט זה, כנושא הדגל של זכויות האדם וחופש הפרט במדינת ישראל, לעמוד ולהכריז בקול, כי בכל עת ובכל שעה מותר לו לאדם להחליט מה יעשה בנפשו ובגופו. תהא אשר תהא הסיבה אשר בגללה תחפוץ האישה בהפסקת היחסים... - אין כל זכות, לאף אחד, לפגוע בחירות זו ולהתעלם ממנה. העושה זאת ראוי לגינוי חברתי ולענישה הולמת."

ובע"פ 10756/04 מאיר אזולאי נ' מדינת ישראל (7.7.05) נאמר:

"עתה יודעים אנו כי עבירות מסוג זה, כשהן מבוצעות בידי אדם המסרב לקבל את החלטתה

של האשה להתנתק ממנו, אדם אשר אינו מכיר באוטונומיה שיש לאשה על גופה, ומתייחס אליה כאל רכוש הנתון לשליטתו, יש בהן חומרה מיוחדת. יחס אובססיבי לאשה, והרצון לשלוט בה ולא להתיר לה להתנתק, טומן בחובו סיכון רב. התנהגות כזו המלווה באיומים, באלימות ובהטרדה, המבטאים חוסר נכונות להרפות ורצון להשליט אדנות על אותה אשה, יש בה כדי לסכן את כבודה, את חרותה של האשה, ולא פעם גם את חייה..."

ואמנם, בגזרי דין שניתנו בערכאות הגבוהות, בפרשות דומות שבהן בוצעו עבירות של הטרדות ו/או איומים ו/או פגיעה בפרטיות, הוטלו עונשים משמעותיים (למשל: רע"פ 9392/08 קרינסקי נ' מד"י (22.1.09). עם זאת, ניתן לאתר גם מקרים שבהם ראו בתי המשפט להימנע מהטלת מאסר בפועל על נאשמים שהורשעו בגין פרשות שהיו אף חמורות מזו שבפניי, זאת כשהיה הנאשם נטול עבר פלילי, או שניתן תסקיר שהמליץ לנקוט גישה שיקומית (למשל: רע"פ 1439/13 קשת נ' מד"י (4.3.13); ת.פ. 4657/09 מד"י נ' אבי בלצן (23.3.10); ת.פ. 17341-20-09 מד"י נ' רומן אברמסון (29.9.09); ת.פ. 51007-05-13 מד"י נ' אביטן (19.1.14); ת.פ. 10406-05-13 מד"י נ' ברנס (29.10.13); ת.פ. 19534-08-14 מד"י נ' א.ל (10.8.16); עפ"ג 45326-04-16 פלוני נ' מד"י (15.12.16); ת.פ. 50248-10-15 מד"י נ' רז (6.12.16)). בחלק מן המקרים הללו, עתרה התביעה להסתפק במאסר על תנאי במסגרת של הסדר טיעון (דוגמאות רבות ניתנות לאיתור במאגר "נבו").

בעניינינו, הנאשם שלח הודעה מטרידה ביותר למתלוננת, אך שלושה שבועות לאחר שנדון בגין עבירות שביצע כלפיה. בנוסף, שלח 5 הודעות מטרידות במועד אחר.

מצד שני, למקרא תוכן הודעות הטקסט, קשה שלא להתרשם כי נכתבו מתוך תלותיות רבה ואף נזקקות, והן מערבות צורך נואש, קריאה לעזרה, ותובענות אובססיביות. המצוקה בה היה הנאשם שרוי בעת העברת המסרונים עולה מתוכן הדברים, והרושם מתעצם נוכח הידיעה שהיה באותה עת בשרות קרבי, בתנאי לחימה.

בנוסף, יש לקחת בחשבון כי מדובר בשני מועדים בלבד, שבהם הועברו ההודעות, ואין המדובר בפיזור על פני תקופה מתמשכת.

לנוכח מכלול הנסיבות ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין ענישה הצופה פני עתיד, לבין מאסר של חודשים אחדים, שיכול שירוצה בעבודות שרות.

העונש המתאים לנאשם- שיקולי שיקום

הנאשם נושא על שכמו הרשעה קודמת בעבירה של העדר מן השרות, שאינה ממין העניין. בנוסף, כפי שנכתב קודם, הורשע ונדון בגין עבירות הטרדה איומים ותקיפה שבוצעו כלפי המתלוננת, בת.פ. 20625-09-14 (גז"ד מיום 2.4.15). בגין הרשעתו האחרונה, תלוי נגדו מאסר על תנאי בן 4 חודשים, שהוא בר הפעלה.

ישנה חומרה לא מבוטלת בכך שהנאשם ביצע את העבירות זמן קצר לאחר שניתן גזר הדין בתיק הקודם.

לצד האמור, בעניינינו של הנאשם מתקיימות נסיבות אישיות חריגות ויוצאות דופן, אשר מעמידות את ביצוע העבירות באור ייחודי.

כעולה מ-5 תסקירים שהוגשו, הנאשם חווה חסר רגשי עמוק מאז היותו ילד צעיר, עת גדל בהעדר דמות הורית תומכת

ומדריכה. הנאשם התחנך בתנאים חוץ ביתיים וכשבגר מעט שב לבית אמו, והחל לשאת בתפקיד הורי, לרבות נשיאתו בפרנסתה, למרות גילו הצעיר. הנאשם התאמץ לסיים 12 שנות לימוד למרות הקשיים, והתגייס לשרות קרבי בצה"ל. אמנם, עלו בעיות משמעת שונות בעת שירותו, אך הוא השלים את מרבית תקופת השרות הסדיר. סביב אותן שנים, נוצר קשר של תלות בינו לבין המתלוננת שהיתה חברתו, אך שימשה עבורו כדמות אימהית, לרקע מצוקתו.

שרות המבחן התרשם בתחילה כי קיימת מסוכנות מצד הנאשם להישנות עבירות, והוא אף נקט גישה מטשטשת כלפי העבירות. ואולם, לאחר מכן, המשיך בקשר עם שרות המבחן, השתתף בתכנית "אפיקים" לליווי תעסוקתי, ושולב בטיפול רגשי. בתסקיר האחרון ציין שרות המבחן כי הרצף הטיפולי ושיקומו התעסוקתי, מהווים גורם להפחתת הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. לאחרונה, הנאשם אף נרשם ללימודי מכונאות אלקטרוניקה. נוכח הדרך המשמעותית שעבר, אינני מקבלת את טענת התביעה לפיה לא נעשה תהליך שיקום ממשי.

עולה כי כיום הנאשם אינו מצוי בקשר עם המתלוננת, ומקיים קשר זוגי אחר.

בסופו של יום, לא ניתן להתעלם מכך שבעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 20 בלבד, והערכת שרות המבחן היא שהרקע לעבירות קשור בהעדר כלים רגשיים מתאימים לצורך התמודדות, לרקע תנאי גידולו. אני ערה לכך שלאחרונה הסתייג בית המשפט העליון מקביעה לפיה קיימת קטגוריה פסיקתית של "בגיר צעיר" לצורך גזירת הדין (ע"פ 6961/17 אבו אלקיעאן נ' מד"י (7.3.18)), זאת בשונה מן ההלכה שנשתרשה בפסיקתו הקודמת (ע"פ 7781/12 פלוני נ' מד"י (25.6.13)). עם זאת, בית המשפט העליון הותיר את השאלה באם יש מקום להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, לשיקול דעתו של המותב הדין בתיק, בהתאם להוראת סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין (ר' גם ע"פ 2341/18 פלוני נ' מד"י (27.3.18)). לאור מכלול הנסיבות, וכעולה מן התסקירים, אני סבורה כי יש משקל של ממש לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות.

בכל התסקירים שהוגשו המליץ שירות המבחן להימנע משליחתו של הנאשם לכלא, על מנת למנוע פגיעה בשיקומו התעסוקתי והרגשי, וביציבות שרכש בחייו. לדעתי, הראיה הטובה ביותר לכך שהנאשם עלה על דרך חדשה, מצויה בעובדה שלא שב לבצע עבירות כלשהן מזה למעלה מ-3 שנים.

במאמר מוסגר אציין כי בדיון האחרון העלתה התביעה לראשונה את הטענה לפיה נמסר מפי המתלוננת כי הנאשם לא ניתק את הקשר עמה, שלא לרצונה. ואולם, עניין זה לא בורר ולא הוכח, והוא עומד בסתירה לאמור בתסקיר. לפיכך, אינני מייחסת לו חשיבות.

אשר על כן, אני מוצאת לנכון לגזור את עונשו של הנאשם, בהתחשב בשיקולי שיקומו, ולהימנע מהפעלת המאסר על תנאי.

אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. יוארך המאסר על תנאי בן 4 חודשים מת.פ 20625-09-14 למשך שנתיים נוספות, מהיום.
- ב. של"צ בהיקף של 150 שעות, על פי תכנית שתוגש לעיוני בתוך 21 יום. אני מזהירה את הנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ במלואו במועד, עלול בית המשפט לגזור את דינו מחדש.
- ג. צו מבחן לשנה.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ד סיוון תשע"ח, 07 יוני 2018, במעמד הצדדים.